

BIJSMAAK

Eerste druk 2025

Copyright © 2025 Ilse Jaspers

Auteur: Ilse Jaspers

Druk: BoekenGilde

ISBN: 978 94 6526 118 8

Instagram: @BIJSMAAK.2025

Dit boek is niet gebaseerd op echte gebeurtenissen. Alle personages, plaatsen en situaties zijn het product van de verbeelding van de auteur. Hoewel er inspiratie kan zijn gezocht in de werkelijkheid, dienen alle beschrijvingen als fictief te worden beschouwd.

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd, opgeslagen of verspreid zonder uitdrukkelijke toestemming van de auteur.

*Alles heeft een einde, alleen een worst heeft er twee.
Stephan Remmler – 1986*

Hoofdstuk 34, Nina
Les Platanes, 4 augustus

Halverwege de middag kreeg ik een berichtje van Brigitte.

‘Nina, als Teun vanavond naar z’n cabaret d’amis is, kom je dan een glas wijn drinken?’ Daar had ik wel zin in. Op de een of andere manier had Brigitte direct een plek in mijn hart veroverd. Nadat Teun en ik samen wat gegeten hadden en hij naar Avignon vertrok, stak ik het erf over. Ik trof haar gebogen over de krant, met haar leesbril op het puntje van haar neus.

‘Ah, ma chérie, schuif aan,’ begroette ze me hartelijk en schonk twee glazen wijn in, waarna ik plaatsnam aan de immense keukentafel. We hadden een geanimeerd gesprek. Ze was oprecht geïnteresseerd in mijn tuinontwerpen. Ze stelde veel vragen, vroeg naar beplanting en naar hoe ik tot bepaalde keuzes kwam. Zelf had ze ook veel ideeën over tuininrichting. Ze schonk onze glazen opnieuw vol.

Op een goed moment sneed Brigitte een verrassend onderwerp aan, wellicht een plannetje dat ze van tevoren zorgvuldig had gesmeed, om de kans van slagen te vergroten. Ze lanceerde het, recht voor z’n raap, maar met respect:

‘Nina, luister. Ik zit met een dilemma en misschien kun je me helpen.’

‘Vertel, Brigitte.’

‘Ik teken en schilder nogal fanatiek, min of meer als professionele amateur. Ik volg een leergang aan l’École Supérieure d’Art hier in Avignon. Afgelopen maanden hadden we het blok modeltekenen. Morgen is de expositie van ons leerjaar en nu mis ik nog een goede pastelkrijttekening, van een naakt. Ik heb er wel eentje

gemaakt, alleen ben ik niet tevreden. Dus nu heb ik drie werken in plaats van vier om te exposeren.’ Brigitte nam nog een slok wijn. ‘Dus, nu is mijn vraag, Nina: zou je vanavond model willen staan voor mij?’

Het werd even heel stil in de keuken. Ik hoorde de koelkast zoemen, een geluid waar ik normaal gesproken geen notie van nam. Brigitte keek me hoopvol aan, alsof ik de enige was die haar expositie nog kon redden. Ze maakte geen aanstalten de stilte te verbreken. Ik denk dat ze dit heel doordacht deed, net zo doordacht als de quasi-spontane uitnodiging voor het wijntje wellicht? Ach, ik kon haar geen ongelijk geven, als je iets geregeld wilde hebben moest je zaken handig inkleden.

‘Uhm,’ was het enige dat ik kon uitbrengen. Mijn brein stond even stil.

‘Je zult het leuk vinden, dat denk ik oprecht.’

Ze overviel me er behoorlijk mee, maar ik zat goed in mijn vel, de wijn gaf me zelfs wat extra moed. Daar waar ik een paar maanden geleden nog gedacht zou hebben: ‘Waarom zou ik dit doen?’ dacht ik nu: ‘Waarom niet?’ Ik vond het zeker spannend, en toch hoorde ik mezelf, zonder er verder goed over na te denken, instemmen met het plan.

‘Fantastisch, Nina, je helpt me echt uit de brand. Super!’ Ze stond meteen op van de keukentafel. ‘Ik zal je even een peignoir geven, want die heb je vast niet bij je. En dan ga ik me meteen voorbereiden, neem ook even de tijd, dan gaan we zo meteen aan de slag, oké?!’

‘Oké.’ Ik nam nog een slok wijn.

‘Ga als je wil nog even douchen of wat nodig is om goed te ontspannen, Nina, dan ga ik naar mijn atelier en zie ik je over een half uurtje.’ Ik verliet de keuken en trippelde met de

badjas over mijn arm en kriebels in mijn buik naar de overkant om me nog even op te frissen. Poseren als naaktmodel, me letterlijk blootgeven, was wel echt out of my comfortzone, iets wat ik zelden opzocht. Ik kon me eigenlijk slechts één moment herinneren waarop ik eerder mijn grenzen op dit vlak had verlegd. Of misschien beter gezegd: waarop ik over mijn grenzen heen was gegaan voor wat betreft mijn lijf, op de Rivella-borrel met mijn jaarclub.